

עֵה:

עין משפט
נר מצוה

צא א ב מי" פ"ד מהל'
עירובין הלכה כא'
טוש"ע א"ח סי' שעח
חט"ס ג'

צב ג מיי' שם הלכה כג
טוש"ע שם סעיף ה:
צב ד מיי' פ"ד שם הלכה
כג טוש"ע א"ח ס'
שפז סעיף יז:

צד ה' מ"י שם ה' י
 סמג עשין א' טוש"ע
 א"ח ס' ש' סעיף ז'
 צד ה' מ"י שם ה' י
 סמג שם טוש"ע
 א"ח ס' ש' סעיף א'

רב ניסים גאון

ללימא שמואל ור' יוחנן
דכפולוגתא דרבי עקיבא
והיינו קא מיפלגי. והיינו
הפרק בזה שמואל איין
אמר שלשעבר רשות מחצו לחצו.
סליק הדר פרק שביעי:

רבינו חננאל

על כהן נח קאמרי רבין ^(ט) האם חנה
דאמר' לה אדמבעטלע לי קאסערט
עלי בפשיעווא שהרגלע עירובין
ושכח אחד מכס:

ואני קורא בהם רבים בחיזונו
 ויסצרו שיש כמו כן שנים
 פנמימית ולא עירצו אבל כשיש שנים
 פנמימית ועירצו לא גורין אטון לא
 עירצו דעירצו אטון לא עירצו לא
 גורין אבל כשיש אחד פנמימית ולא
 עירצו יסצרו שהם שנים כמו פנמימית
 והרי לא עירצו: **נבר**י הרי הוא
 רבבים. אליצא דשמואל קאמר דכפי'
 קבונט' דליכא למימר דביחד פנמימית
 נמי אסר דאפי' היה דר עמו דבחד לא
 אסר דקי"מאן פ' ^ל כראצ"י כ"ש דריסת
 רגל לא אסר וכן מוכחא דבידא
 לעיל ^א גבי יצירה ונכרי פנמימית
 וישראל פנמימית דאי ליכא ישראל
 פנמימית אלא נכרי נחודיה לא אסר
 וא"ת ולמה ליה למימר הרי הוא
 כרבים אפילו לא הוו כרבים אסר
 דמיון דיש שני ישראלים פנמימית
 ואוסרין זה על זה ויש לו דריסת רגל
 עליהן וי"ל כיון דישאל אסר נכרי
 נמי לא אסר דלא להחמיר נכרי
 יותר מנבישאל אי לאו דהוו כרבים:
ורבי יוחנן סבר בית שער דיחיד
 לא הוי בית שער. והא דלמר
 צפ' כילד משתתפין (לקמן דף פא:). כל
 מחסר שאמרו חכמים הדר שם אינו
 אוסר הנותן שם עירובו אינו עירוב
 חוץ מצית שער דיחיד פי' דאף על גב
 דהדר שם אינו אוסר הנותן שם
 עירובו הוי עירוב אמי נמי כר' יוחנן
 דהם איירי צצית שער דחלף דרד
 לדירה אבל הכא ^א העכ

עוד כאן לא קאמער ר"ע הבא אלא ב' הצירות זו לפנים מזו דאסן
אחדדי. יש לישיב הך סוגיא נמי אליבא דרבא דלמך לעיל (נד
סו.) לשמואל דבשתי חצירות זו לפנים מזו פעמים אין מבטלין א"ע
דאסן אהדדי דבבא קאמך דאסן אהדדי בפשיעות בני חינוה

(ח) שהורגלו עירובין בפנימיות דשכח א'
 מהם ולא עירב אבל בכל הגזר דאמר
 שמואל אין מצטילין מי אסרן אהדי
 שפשיעה דכי נתנו עירובין בחילווה
 ושכח אחד מהן ולא עירב אין האיסור
 בא ע"י שפשיעה בזה שהרגילו עירובין
 ושכח אחד מהם ולא עירב דכלא הכי
 יהיה להם דריסת הרגל ואין לתמוה
 היאך ממוקס לרצא שמואל כר"ע
 וכרבנן הא ע"כ כר"ע דוקא ס"ל
 כדפי' בקונטרס העיל דמ"מ צעיקר
 פלוגתמיהו דאין ביטול רשות מחלל לאחר
 (ט) מוקמינן פסיה בכולהו א"י ולאצרי
 דאמר שמי חצירות זו לפנים מזו
 דמצטילין בכל ענין לשמואל (מי יימא)
 שמואל כר"ע ולא כרבנן דלרצנן ב'
 חצירות זו לפנים מזו אין מצטילין
 וי"ל דהוה מפרש כר' יוחנן דבסמוך
 עד כאן לא אדמרי רצנן (י) ההם אלא
 דאמר' לה אדמצטלת לא קאסרת
 ועלי בפשיעתא שהרגלה עירובין
 ושכח אחד מהם :

וְאֵנִי קוֹרֵא בָּהֶם רַבִּים בְּחִיצוֹנָה.

הדר פרק ששי עירובין

ספיקא נמי הוי. רבי יהודה דהא מקום אחד דמסני' בחילונה קאמר: דפרשינן: נטו אם עירובן הפנימיים ו' שסין אסורות. לחילונה מיתסרף הפנימיים ושם אחד מן הפנימיים שסין אסורות. לחילונה מיתסרף הפנימיים דלא מני' אסלותי מינה ועוד דלימא לעירובא גבה:

תניא נמי הכי נתנו * עירובין בחיצונה ושכח
אחד בין מן החיצונה ובין מן הפנימית ולא
עירב שתייהן אסורות נתנו עירובין בפנימית
שכח אחד מן הפנימית ולא עירב שתייהן
אסורות מן החיצונה ולא עירב שתייהן
אסורות דברי רבי עקיבא וחכמים אומרים
בזו פנימית מותרת וחיצונה אסורה אמר
הה רבה בר חנן לאב"י מאי שנא לרבנן
לאמרי פנימית מותרת משום דאחדא דשא
משתמש' לרבי עקיבא נמי תיחד דשא
תשמש אמר ליה עירוב מרגילה לרבנן נמי
עירוב מרגילה דאמרה ⁶ לתקוני שיתפתך
לא לעוותי לר"ע נמי תימא לתקוני שיתפתך
לא לעוותי דאמרה לה מבטלינן לך רשותי
רבנן אין ביטול רשות מחצר לחצר לימא
שמואל ורבי יוחנן בפלוגתא דרבנן ור"ע קא
מיפלגי דשמואל אמר כרבנן ורבי יוחנן דאמר
גר"ע אמר לך שמואל אנא דאמרי אפי' לרבי
עקיבא ע"כ לא קאמר ר"ע הכא אלא בשתי
חצירות זו לפנים מזו דאסרן אהדדי אבל התם
מי קא אסרן אהדדי ורבי יוחנן אמר אנא דאמרי
אפילו לרבנן ע"כ לא קאמרי רבנן הכא אלא
דאמרה לה אדמבטלת לי קא אסרת עלאי
אבל התם מי קאסרת עלה: ואם היו של
יחידים וכו': אמר רב יוסף תני רבי היו ג'
אסורין אמר להו רב ביבי לא תציתו ליה אנא
דאמריה ניהלה ומשמיה דרב אדא בר אבהו
דאמריה ניהלה הואיל ואני קורא בהן רבים
בחיצונה ⁷ אמר רב יוסף מריה דאברהם
רבים כרבי איחלף לי ושמואל אמר: לעולם
מתורות עד שיהו שנים בפנימית ואחד
בחיצונה אמר רבי אלעזר י נכרי הרי הוא
נכרים מאי שנא ישראל דלא אסר דמאן
ידע ידע ומאן דלא ידע סבר עירובי עירב
כרי נמי אמרינן דידע ידע דלא ידע סבר
אגריי אונגר סתם נכרי אי איתא דאונגר ⁸ מיפּעא
נצעי אמר רב יהודה אמר שמואל ⁹ בתים זה
לפנים מזה פנימי גותן את עירובו ודיו ור' יוחנן
אמר אפילו חיצון חיצון בית שער הוא ¹⁰ חיצון
של פנימי במאי קמיפלגי מר סבר בית שער
ייחיד שמיה בית שער ומ"ס לא שמו' בית שער
א"ר נחמן אמר רבה בר אבוח אמר רב ¹¹ ב'
חצירות וג' בתים ביניהן זה בא דרך זה וגותן
עירובו בזה וזה בא דרך זה וגותן עירובו בזה
זה

עירובו הו' עירוב אחי נמי כר' יוחנן
דהתם איירי צבית שער דחצר כדפי' שם צקונטרס לחינו עשוי
לדירה חבל הכא ⁽¹⁾ העשוי לדירה חוסר:

אמצעי

ומה נפקא מינה מדרבנן: מפני שפלי קנה בית היה והיה לה חזקה. ומאן דלא ידע שהוא דר שם יחיד סבר דאין דריסת הרגל חסרת א"י עירוב של פנימים וחיצונים מועיל במקום נכרי בלא שכירות: א"י נסים מזה. חיצון פתוח לחצר וכו' דריסת רגלו' עליו פנימי דורס על כו' שאין לו יציאה חלה דרך זו כולו נעשית בית שער לו ואין חסרין על בני חצר חלה פנימי לבדו כדלמחר (דף עב:) והדר שם אינו חסר האכל כשצריך שער דיוורין הפתוחין ביתו ללכת לערב את חצרן פנימי זה ונתן פת והשאר אין צריכין: אפילו חיצון. דרך ליתן את הפת: חסרין על כו' פנימים. בית המשעני לחצר: א"י נסים ביניהן. בית זה פתוח לחצר זו וזה לזו ובית אמנעי פתוח לב' הבתים: זה בא דרך זה. בן חצר זו בא דרך בית הפתוח לו ונתן עירובו באמנעי ועשה בית הפתוח לו כבית שער לעצור דרך עליו לאמנעי וכן בן חצר האחרת עשה בית הפתוח לו כבית שער ועירב באמנעי חצר' האחרת אין אחד מדיוורי הבתים האלה צריך ליתן פת אלו משום בית שער ואמנעי משום בית שמניחין בו עירוב:

הז

(א) [קידושין מב: וש"נ],
 (ב) [לעיל סו: ספח: ג] [שבת
 ג: וש"נ], (ד) [חולין קלב:
 רכין ו: ה] [ע"א ד"ה
 מר רב יהודה אמר רב],
 (ה) [ר"ל מ"ו, ו] [גדרים
 א.א. ח] [לעיל סב:],
 (ו) [ב"מ: רגל, י] [ב"מ:
 ס חלה, ז] [מוקד נפשיה
 בולחא [רש"ל, ז] [לעיל
 סב:],

הגהות הב"ח

[illegible]

מוסף רש"י

וריה דאברהם. לשון
מיה הוא (שבת כב.
וכעי"ז כתובות ב.).

יָינוּ חֲנָאֵל (המש)

[illegible]

סבר אפי' בית שער דפנימי בית שער הוא. אמר משמיה דרב שתי חצירות ושלושה בתים ביניהן זה בעל החצר [בא] בדרך הבית שקרוב לו, ובעל החצר האחר בא בדרך הבית האחר הקרוב לו ושניהן כאן, ונתנו עירובן בבית האמצעי.

דעות ובכל חצר דר אחד. אבל שלש חצירות ובכל חצר דר אחד שנמצאו כולן

(א) אולי צ"ל כי אמרינן בשליח לתקוני שדרתיך ולא לעוותי.

חזר	בית זה בית שער מחזר שאלה ליך לבית אמועי	בית אמועי והוא פתוח לשחיין	בית	חזר
-----	--	----------------------------------	-----	-----

(1